

NOUA REGLEMENTARE

617 | Codul insolvenței comentat

Art. 245. [Obligația depunerii cererii de inițiere a procedurii falimentului]

(1) În termenul prezentului capitol, societatea de asigurare/reasigurare debitoare aflată în stare de insolvență, astfel cum aceasta este definită la art. 5 pct. 31 lit. a), este obligată să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supusă procedurii falimentului. Cererea se depune în termen de cel mult 20 de zile de la data apariției stării de insolvență.

(2) Înainte de înregistrarea la tribunal, cererea provizură la alin. (1) se înaintază Autorității de Supraveghere Financiară odată cu actele și documentele doveditoare, în vederea analizării acesteia și a formulării întâmpinării prevăzute la art. 248 alin. (1). Societatea de asigurare/reasigurare debitoare va anexa la cerere, în mod obligatoriu, registrul special al activelor admise să acopere rezervele tehnice, prevăzută în anexa nr. 2 la Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

LEGISLAȚIE CONEXĂ

▼ **Legea nr. 32/2000: Anexa nr. 2. REGISTRUL SPECIAL al activelor admise să acopere rezervele tehnice.** 1. În procedura investigării activității unei societăți asigurate trebuie să treacă în calcul și cerința cu raportul speței și activelor admise să acopere rezervele tehnice calculate și înscrise în conformitate cu reglementările prevăzute de prezenta lege și au nominalul în aplicarea anexelor 2. În stadiul investigației de către societatea asigurată a unei activități de asigurare procesată sau a unei societăți de asigurare de vârstă aceasta este obligată să înia la solicitarea centrală registrului special pentru categoria de activitate respectivă, în vederea înființării a activelor admise, înscrise în conformitate cu prevederile legii și a vigoare, înainte să fie în orice moment, cel puțin egalul cu valoarea rezervelor tehnice. 4. În situația în care un activ înscris în registrul este gravat de servicii în favoarea unui creditor sau a unui fond, cu consecința îndepărtării unei părți din valoarea acestor activ pentru acoperirea obligațiilor asociate acestui activ în raportul, iar suma îndepărtată nu este indicată în valoarea totală înscrisă la pct. 3. 5. Dacă un activ admis să acopere rezervele tehnice este gravat de servicii în favoarea unui fond sau a unui creditor, fără a respecta condițiile prevăzute la pct. 4, ori dacă un astfel de activ este gravat de servicii în favoarea unui creditor sau a unui fond ori dacă un creditor are un drept de a cere compensarea prezentei sale cu creanța societății de asigurare în caz de insolvență și faliment ale acestuia, această situație se înregistrează în registrul, iar activul respectiv se exclude prevederile legii în vigoare. 6. Componenta activelor înscrise în registrul conform pct. 1.6. în momentul deschiderii procedurii reorganizării economice și a falimentului, nu trebuie să se înregistreze și nu se poate opera nicio schimbare în registrul cu excepția corectării erorilor pur materiale, decât cu avizul Autorității de Supraveghere Financiară și cu aprobarea instanței judecătorești. 7. Său rezerva pct. 6. Valoarea totală este egală cu valoarea activelor respective toate veniturile obținute din funcționarea lor precum și valoarea sumelor încasate în achitarea în cauză după momentul deschiderii procedurii reorganizării economice și a falimentului și cel și până devenit obiectul activității de asigurare sau, după caz, cel al transferului de creanțe. 8. Dacă procedura realizării unor active este mai mic decât valoarea lor estimată în registre, lichidatorii sunt obligați să furnizeze o justificare privind acest lucru, Autorității de Supraveghere Financiară, precum și judecătorului-șef.

▼ **Legea nr. 503/2004: Art. 30. (1) În termenul prezentei legi, societatea de asigurare/reasigurare debitoare aflată în stare de insolvență, așa cum aceasta este definită la art. 3 alin. (1) lit. a) pct. 1, este obligată să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supusă procedurii falimentului. Cererea se depune în termen de cel mult 20 de zile de la data apariției**

VECHEA REGLEMENTARE

stării de insolvență. (2) Înainte de înregistrarea la tribunal, cererea provizură la alin. (1) se înaintază Autorității de Supraveghere Financiară odată cu actele și documentele doveditoare, în vederea analizării acesteia și a formulării întâmpinării prevăzute la art. 31 alin. (1). Societatea de asigurare/reasigurare debitoare va anexa la cerere, în mod obligatoriu, registrul special al activelor care acopere rezervele tehnice, prevăzută în anexa nr. 2 la Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

COMENTARIU

Comentarii

1. Prezenta articol are drept obiect de reglementare regulile care cămăruiesc cererea introductivă de faliment a societății de asigurare/reasigurare debitoare aflate în stare de insolvență. Reamintim că: În acceptunea prevederilor art. 5 pct. 31, insolvența societății de asigurare/reasigurare este acută starea a societății de asigurare/reasigurare caracterizată prin una dintre următoarele situații:

- a) Incapacitatea vădită de plată a datorilor exigibile cu disponibilitățile bănești;
- b) Scăderea valorii marjei de solvabilitate disponibile sub jumătatea limitei prevăzute de reglementările legale în vigoare pentru fondul de siguranță;
- c) Imposibilitatea restabilirii situației financiare a societății de asigurare/reasigurare în cadrul procedurii de redresare financiară.

După cum se observă, legiștorul atribuie legitimitate procesuală activă societății de asigurare în formularea cererii de faliment în doar una dintre cele trei situații de insolvență, respectiv numai pentru cazul incapacității vădite de plată a datorilor exigibile cu disponibilitățile bănești.

Se impune observația că pentru cazul de insolvență prevăzut de lege, introducerea cererii de faliment este obligatorie, iar nu facultativă. O altă particularitate a cererii de faliment a societății de asigurare o constituie termenul de introducere, care este de 20 de zile de la data apariției stării de insolvență. Se constată, așadar, că termenul privind cererea societății de asigurare debitoare este diferit de termenul de 30 de zile al instituției de credit debitoare, precum și de termenul (tot de 30 de zile) consacrat pentru depunerea cererii de insolvență de către debitorul din procedura dreptului comun.

2. În alin. (2) al art. 245 legiștorul reglementează un fel de procedură prealabilă introducerii cererii de faliment, care constă din comunicarea cererii autorității de supraveghere financiară în vederea realizării și a formulării unei întâmpinări. În concret, asigurătorul/reasiguratorul, înainte de a înregistra la tribunal cererea de faliment, este obligat să o înainteze spre analiză autorității de supraveghere. În lipsa altor precizări, întâmpinarea la care se referă textul legal va fi întocmită după regulile consacrate de Codul de procedură civilă, prevăzute la art. 205 și urm. În plus, acesta va cuprinde precizarea dacă societatea de asigurare/reasigurare debitoare face sau nu face obiectul unei proceduri de redresare financiară reglementată de art. 3 lit. b) din Legea nr. 503/2004, pentru restabilirea situației sale financiare sau, după caz, pentru onorarea plăților către creditorii, în cadrul unor măsuri administrative de redresare financiară.

Codul insolvenței comentat

Prof. univ. dr. Stanciu D. Cărpenu

Prof. univ. dr. Mihai Adrian Hotca

avocat în Baroul București

Conf. univ. dr. Vasile Nemeș

avocat în Baroul București

Codul insolvenței comentat

Legea nr. 85/2014

privind procedurile de prevenire
a insolvenței și de insolvență
(M. Of. nr. 466 din 25 iunie 2014)

Universul Juridic

București

-2014-

Editat de **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

Copyright © 2014, **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin

S.C. Universul Juridic S.R.L.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără acordul scris al

S.C. Universul Juridic S.R.L.

**NICIUN EXEMPLAR DIN PREZENTUL TIRAJ NU VA FI
COMERCIALIZAT DECÂT ÎNSOTIT DE SEMNĂTURA ȘI
ȘTAMPILA EDITORULUI, APLICĂTE PE INTERIORUL
ULTIMEI COPERTE.**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CĂRPENARU, STANCIU D.

Codul insolvenței comentat / Stanciu D. Cărpenu, Mihai Adrian Hotca, Vasile Nemeș. - București : Universul Juridic, 2014
Bibliogr.

ISBN 978-606-673-440-0

I. Hotca, Mihai Adrian

II. Nemeș, Vasile

347.736(498)

REDACTIE: tel./fax: **021.314.93.13**
tel.: **0732.320.666**
E-mail: **redactie@universuljuridic.ro**

DEPARTAMENTUL tel.: **021.314.93.15**
DISTRIBUȚIE: fax: **021.314.93.16**
e-mail: **distributie@universuljuridic.ro**

www.universuljuridic.ro

CUVÂNT-ÎNAINTE

Fiind încurajați de buna primire de specialiști, inclusiv de către practicienii dreptului, a lucrărilor elaborate pe baza Legii nr. 85/2006, autorii, în acord cu Editura Universul Juridic, au decis să publice lucrarea *Codul insolvenței comentat*.

Codul insolvenței comentat are ca obiectiv principal analiza *prima facie* a dispozițiilor Legii nr. 85/2014, intrată în vigoare la data de 28 iunie 2014.

Autorii își propun să examineze noua reglementare privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență pornind de la modificările normative intervenite în acest domeniu.

Fiecare articol din această lege va fi explicat prin sublinierea elementelor de noutate și prezentarea modului de aplicare a acestora.

Lucrarea de față este concepută ca un instrument aflat la îndemâna celor care se vor confrunta primii cu transpunerea în realitate a noilor dispoziții din materia insolvenței (judecători, practicieni în insolvență, avocați, consilieri juridici etc.).

Autorii au acordat o mare atenție comentariilor pe articole care privesc aspectele controversate și pe cele care vizează chestiunile ridicate în practica judiciară. Dintre acestea, menționăm comentariile referitoare la categoriile de debitori cărora li se aplică procedurile, cererile introductive, efectele deschiderii procedurilor, actele încheiate de către debitor înainte de inițierea procedurilor, insolvența transfrontalieră ș.a.

De o atenție specială se bucură normele ce reglementează răspunderea persoanelor care au cauzat insolvența, atât din punct de vedere civil, cât și din perspectiva dreptului penal.

Desigur, nu avem pretenția că în această lucrare sunt prezentate soluții la toate cazurile ce se vor ivi în practică, deoarece pornim de la premisa că viața este infinit mai productivă decât cea mai bogată imaginație a omului.

Totuși, considerăm că, prin analizele temeinice privind soluțiile avansate și prin varietatea informațiilor bibliografice sau jurisprudențiale, lucrarea oferă jaloanele orientative pentru persoanele implicate în opera de transpunere în realitatea socială a dispozițiilor noii reglementări din materia insolvenței.

Aceasta rămâne însă un deziderat, iar împlinirea acestuia ar constitui o mărturie a utilității cărții și un îndemn pentru noi de a continua.

Autorii

ABREVIERI

alin.	alineat
ANEVAR	Asociația Națională a Evaluatorilor Autorizați din România
apud	citat după
art.	articol
ASF	Autoritatea de Supraveghere Financiară
BJ	Buletinul Jurisprudenței
BPI	Buletinul procedurilor de insolvență
c.	contra
C. Ap.	Curtea de Apel
C. Jud.	Revista „Curierul Judiciar” – serie nouă
C. pen.	noul Cod penal
C. pr. fisc.	Codul de procedură fiscală
C.A.C.I.	Curtea de Arbitraj Comercial Internațional
cap.	capitolul
Cas.	Curtea de Casație
CD	Culegere de decizii
Codul civil anterior	Codul civil din 1864
COMI	center of main interests (centrul intereselor principale)
CSJ	Curtea Supremă de Justiție
DDU	Delivered duty unpaid
dec.	decizia
Dreptul	Revista „Dreptul” – serie nouă
Ed.	Editura
ed.	ediție
etc.	<i>et caetera</i> („și celelalte”)
H.G.	Hotărârea Guvernului României
ibidem	în același loc
ICCJ	Înalta Curte de Casație și Justiție
infra	mai jos
lit.	litera
M. Of.	Monitorul Oficial al României, Partea I
n.n.	nota noastră (a autorului)
nr.	numărul
O.G.	Ordonanța Guvernului
O.U.G.	Ordonanța de urgență a Guvernului
OMF	Ordinul ministrului finanțelor
op. cit.	opera citată
p.	pagina
pct.	punctul
pp.	paginile
RDC	„Revista de drept comercial” – serie nouă

20 | Codul insolvenței comentat

RRDP	„Revista română de drept privat”
s. com.	comercială
s. com. cont. adm.	secția comercială și de contencios administrativ
s. com. mar. fluv.	secția comercială, maritimă și fluvială
s.n.	sublinierea noastră
sent.	sentința
supra	mai sus
ș.a.	și alții (altele)
Trib.	Tribunalul
UNPIR	Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România
urm.	următoarele
vol.	volumul

NOTE:

1. Ori de câte ori în lucrare sunt menționate articole de lege fără indicarea legii din care fac parte, avem în vedere Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în M. Of. nr. 466 din 25 iunie 2014.

2. Orice referire la Codul insolvenței din lucrarea de față este o raportare la Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în M. Of. nr. 466 din 25 iunie 2014.

TITLUL PRELIMINAR

Capitolul I Domeniul de reglementare

Art. 1. [Obiectul reglementării]

Prezenta lege stabilește regulile în domeniul prevenirii insolvenței și al insolvenței.

Comentarii

Domeniul de aplicare al prezentei legi este destul de cuprinzător, în sensul că privește entitățile și persoanele fizice care acționează pe piața raporturilor juridice de drept privat. Pe lângă raporturile specifice procedurii insolvenței consacrate în procedura generală, în procedura de reorganizare judiciară și în procedura falimentului, legea în forma actuală reglementează două proceduri distincte de preinsolvență, care au drept scop depășirea stării de dificultate financiară și, evident, evitarea declanșării insolvenței. Este vorba de procedura mandatului ad-hoc și de procedura concordatului preventiv.

Pe lângă procedurile de mai sus, specifice profesioniștilor aparținând dreptului comun, prezenta reglementare cuprinde și regulile falimentului bancar, precum și pe cele specifice falimentului societăților de asigurare/reasigurare.

În sfârșit, prin prezenta lege sunt reglementate și raporturile juridice specifice grupului de societăți și cele ale insolvenței transfrontaliere.

Art. 2. [Scopul reglementării]

Scopul prezentei legi este instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului, cu acordarea, atunci când este posibil, a șansei de redresare a activității acestuia.

Vechea reglementare

▼ **Legea nr. 85/2006** privind procedura insolvenței (M. Of. nr. 359 din 21 aprilie 2006; cu modif. ult.): „**Art. 2.** Scopul prezentei legi este instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență”.

▼ **Legea nr. 381/2009** privind introducerea concordatului preventiv și mandatului ad-hoc (M. Of. nr. 870 din 14 decembrie 2009; cu modif. ult.): „**Art. 2.** Scopul prezentei legi este salvagardarea întreprinderii aflate în dificultate, în vederea continuării activității acesteia, a păstrării locurilor de muncă și a acoperirii creanțelor asupra debitorului, prin proceduri amiabile de renegociere a creanțelor sau a condițiilor acestora ori prin încheierea unui concordat preventiv”.

 Comentarii

Așa cum prevede însuși textul legal, scopul legii constă în instituirea unei proceduri pentru acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență. Legiuitorul actual, simțind nevoia instituirii unor principii ale procedurii insolvenței, statuează în art. 4 pct. 1 regula potrivit căreia procedurile aplicabile debitorului trebuie realizate urmărind „maximizarea gradului de valorificare a activelor și de recuperare a creanțelor”.

O primă observație care se impune este că acest articol a suferit unele modificări prin prezenta lege, comparativ cu forma lui din legea anterioară. Principala modificare constă în aceea că actuala reglementare prevede posibilitatea acordării debitorului a șanse de a-și redresa activitatea și, implicit, de a evita falimentul. Însă nici noua dispoziție nu arată căile sau modalitățile de realizare a scopului procedurii.

Desigur, legea reglementează și definește reorganizarea judiciară, procedura falimentului, procedura generală, procedura simplificată, toate acestea fiind căi sau modalități de înlăptuire a scopului procedurii insolvenței. Constatăm însă că atât în vechea reglementare, cât și în concepția prezentei legi, **scopul principal al legii îl reprezintă acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență.**

Faptul că modalitățile de realizare a scopului legii nu sunt prevăzute în mod expres în art. 2 nu înseamnă că acestea își pierd din importanță. Neinclusiunea modalităților de atingere a scopului procedurii insolvenței nu trebuie interpretată ca o omisiune a legiuitorului, ci ea se înscrie în concepția generală a prezentei legi, atribuțiile de ordin managerial și analiza oportunității aplicării procedurilor și modalităților fiind lăsate la aprecierea creditorilor și a administratorului judiciar. Într-adevăr, așa cum vom vedea când ne vom ocupa de atribuțiile comitetului creditorilor, acesta are obligația de a analiza situația debitorului și de a face recomandări adunării creditorilor cu privire la continuarea activității debitorului și la planurile de reorganizare propuse.

În ceea ce privește administratorul judiciar, art. 58 alin. (1) lit. a) stipulează că după ce examinează situația economică a debitorului, lichidatorul întocmește un raport prin care propune fie intrarea în procedura simplificată, fie continuarea perioadei de observație în cadrul procedurii generale; iar potrivit textului de la lit. b), trebuie să se pronunțe asupra posibilității reale de reorganizare efectivă a activității debitorului. Așadar, **legiuitorul nu stabilește niciun fel de ierarhie** ori prioritate în aplicarea procedurilor în vederea atingerii scopului prezentei legi, ci lasă, în principal, la aprecierea creditorilor și a administratorului judiciar alegerea modalității de realizare a acesteia, în raport cu situația patrimonială a debitorului. Sigur că ideea de salvare a debitorului este acum reglementată în chiar cuprinsul normei ce o analizăm, dar ea este promovată și de textele următoare prin aceea că, ori de câte ori există un plan de reorganizare viabil, acesta poate fi aprobat în condițiile legii, însă sub condiția ca pasivul debitorului să poată fi acoperit. Ba mai mult, unul dintre principiile actualei proceduri îl constituie acordarea unei șanse debitorilor de redresare eficientă și efectivă a afacerii, fie prin intermediul procedurilor de prevenire a insolvenței, fie prin procedura de reorganizare judiciară (art. 4 pct. 2).

Acoperirea pasivului debitorului constă în plata tuturor creanțelor, indiferent de izvorul lor concret. Această regulă denotă că procedura insolvenței, în actuala reglementare, urmărește satisfacerea intereselor creditorilor prin plata creanțelor acestora. De aici rezultă consecința că toate măsurile dispuse pe parcursul desfășurării

procedurii vor trebui să corespundă acestui scop. Se poate afirma că, în concepția noii legi, între menținerea debitorului în circuitul juridic și plata creanțelor, primordială este aceasta din urmă. Prin urmare, **scopul legii** reprezintă **acoperirea pasivului debitorului aflat în stare de insolvență**, iar nu salvarea acestuia.

O altă observație este aceea că textul subliniază **caracterul colectiv** al procedurii insolvenței. În literatura de specialitate s-a arătat că principala consecință a colectivității procedurii insolvenței o constituie satisfacerea intereselor creditorilor, fără discriminări între ei¹. Desigur că acest caracter nu suprimă regulile care guvernează ordinea distribuirii sumelor realizate în urma lichidării averii debitorului (reglementate de art. 159-168) și nu contravine acestora, dar asupra acestor aspecte vom reveni când vom analiza articolele în discuție.

Prin caracterul colectiv, procedura insolvenței se deosebește de procedurile de executare silită specifice dreptului comun, care vizează precumpănitor interesul creditorului ce le-a inițiat². Procedura insolvenței este o procedură colectivă prin care creditorii recunoscuți participă împreună la urmărirea și recuperarea creanțelor lor, în modalitățile prevăzute de prezenta lege. În virtutea caracterului colectiv al procedurii insolvenței, practica judiciară a statuat că nu se poate dispune închiderea procedurii la cererea debitorului, motivat de faptul că datoria față de creditorul ce a introdus cererea de deschidere a procedurii a fost plătită, dacă există și alte creanțe înregistrate de alți creditori, iar acestea nu au fost satisfăcute³. De asemenea, s-a decis că tranzacția încheiată în cursul procedurii numai cu creditorul ce a formulat cererea introductivă nu conduce la închiderea procedurii în cazul în care există și alți creditori cu creanțe înregistrate și neplătite⁴. Tot astfel, s-a stabilit că, datorită caracterului colectiv al procedurii, pentru a fi operabile dispozițiile Codului de procedură civilă privind suspendarea, este necesar ca aceasta să fie cerută de toate părțile din proces, adică de către debitor și de toți creditorii⁵.

O ultimă precizare pe care o facem este că, așa cum s-a menționat în literatura de specialitate⁶, caracterul colectiv al procedurii explică organizarea creditorilor în adunarea creditorilor și, respectiv, comitetul creditorilor, ca structuri reprezentative, având o serie de prerogative consacrate de lege.

Art. 3. [Destinatarii legii]

(1) Procedurile prevăzute de prezenta lege se aplică profesioniștilor, astfel cum sunt definiți la art. 3 alin. (2) din Codul civil, cu excepția celor care exercită profesii liberale, precum și a celor cu privire la care se prevăd dispoziții speciale în ceea ce privește regimul insolvenței lor.

¹ A se vedea: St.D. Cărpenu, *Tratat de drept comercial român conform noului Cod civil*, Ed. Universul Juridic, București, 2012, p. 621; S. Angheni, M. Volonciu, C. Stoica, M.G. Lostun, *Drept comercial*, Ed. Oscar Print, București, 2000, p. 263; N. Țăndăreanu, *Procedura reorganizării judiciare*, Ed. All Beck, București, 2000, p. 11.

² Pentru tratarea acestor proceduri, a se vedea: I. Stoenescu, G. Porumb, *Drept procesual civil român*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1966, pp. 402 și urm.; S. Zilberstein, V.M. Ciobanu, *Tratat de executare silită*, Ed. Lumina Lex, București, 2001; I. Leș, *Tratat de drept procesual civil*, Ed. All Beck, București, 2001, pp. 281 și urm.; G. Boroș, D. Rădescu, *Codul de procedură civilă comentat și adnotat*, Ed. All Beck, București, 1995, pp. 699 și urm.

³ C. Ap. Cluj, s. com. cont. adm., dec. nr. 388/1999, în BJ 1999, p. 412.

⁴ C. Ap. București, s. com., decizie nepublicată.

⁵ C. Ap. Cluj, s. com. cont. adm., dec. nr. 322/2000 și dec. nr. 799/2003, în I. Turcu, *Legea procedurii insolvenței. Comentariu pe articole*, Ed. C.H. Beck, București, 2007, p. 286.

⁶ I. Turcu, *op. cit.*, p. 256.

(2) Procedura prevăzută de prezenta lege se aplică și regiilor autonome.

(3) Procedura prevăzută de prezenta lege nu este aplicabilă unităților și instituțiilor de învățământ preuniversitar, universitar și entităților prevăzute la art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Legislație conexă

▼ **NCC (Noul Cod civil): „Art. 3. (...) (2) Sunt considerați profesioniști toți cei care exploatează o întreprindere”.**

▼ **O.G. nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică (M. Of. nr. 643 din 30 august 2002; cu modif. ult.): „Art. 7. În sistemul național de cercetare-dezvoltare sunt cuprinse următoarele categorii de unități și instituții de drept public: a) institute naționale de cercetare-dezvoltare; b) instituții de învățământ superior de stat acreditate sau structuri de cercetare-dezvoltare ale acestora, fără personalitate juridică, constituite conform Cartei universitare; c) institute, centre sau stațiuni de cercetare-dezvoltare din subordinea Academiei Române sau a academiilor de ramură; d) alte institute, centre sau stațiuni de cercetare-dezvoltare organizate ca instituții publice ori de drept public; e) centre internaționale de cercetare-dezvoltare înființate în baza unor acorduri internaționale; f) institute sau centre de cercetare-dezvoltare organizate în cadrul societăților naționale, companiilor naționale și regiilor autonome; g) alte instituții publice sau de drept public care au ca obiect de activitate și cercetarea-dezvoltarea ori structuri ale acestora legal constituite”.**

Vechea reglementare

▼ **Legea nr. 85/2006: „Art. 1. (1) Procedura generală prevăzută de prezenta lege se aplică următoarelor categorii de debitori aflați în stare de insolvență sau de insolvență iminentă, cu excepția celor prevăzuți la alin. (2) lit. c) și d): 1. societățile comerciale; 2. societățile cooperative; 3. organizațiile cooperatiste; 4. societățile agricole; 5. grupurile de interes economic; 6. orice altă persoană juridică de drept privat care desfășoară și activități economice. (2) Procedura simplificată prevăzută de prezenta lege se aplică debitorilor aflați în stare de insolvență, care se încadrează în una dintre următoarele categorii: a) comercianți, persoane fizice, acționând individual; b) asociații familiale; c) debitorii care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (1) și îndeplinesc una dintre următoarele condiții: 1. nu dețin nici un bun în patrimoniul lor; 2. actele constitutive sau documentele contabile nu pot fi găsite; 3. administratorul nu poate fi găsit; 4. sediul nu mai există sau nu corespunde adresei din registrul comerțului; d) debitori care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (1), care nu au prezentat documentele prevăzute la art. 28 alin. (1) lit. a)-f) și h) în termenul prevăzut de lege; e) societăți comerciale dizolvate anterior formulării cererii introductive; f) debitori care și-au declarat prin cererea introductivă intenția de intrare în faliment sau care nu sunt îndreptățiți să beneficieze de procedura de reorganizare judiciară prevăzută de prezenta lege. (...) Art. 151. Procedura aplicabilă regiilor autonome aflate în stare de insolvență se va stabili prin lege specială”.**